

25/01/2009

לכבוד

ראש המטה הכללי

שר הביטחון

רב אלוף גבי אשכנזי

אהוד ברק

באמצעות פקס מס': 03-5698296

באמצעות פקס מס': 03-6976218

הנדון: מרשי, ארגון "יש דין" – דרישה להדחת הרב הצבאי הראשי, תא"ל אבי רונצקי

שלום רב,

1. אני פונה אליכם בשם מרשי שבנדון, ארגון "יש דין" שהינו ארגון זכויות אדם הפועל לחיזוק שלטון החוק וההגנה על זכויות האדם בשטחים שנכבשו ע"י מדינת ישראל.
2. למרשי הגיעה לאחרונה חוברת בהוצאת הרבנות הצבאית הראשית, תחום תודעה יהודית. את החוברת מסרו למרשי אנשי ארגון "שוברים שתיקה", שהינו ארגון של חיילים לשעבר הפועלים להבאת מידע אמין ומדויק לציבור הישראלי והבינלאומי בכל הנוגע לפעילות כוחות הביטחון בשטחים הכבושים ויחסם של כוחות אלו לאזרחים הכבושים. על-פי עדויות חיילים שנמסרו לאנשי "שוברים שתיקה" אנשי הרבנות הצבאית הראשית חילקו את החוברת, כמו גם חומרים כתובים נוספים, לחיילים ביחידות הלוחמות טרם כניסתם לעזה במסגרת מבצע "עופרת יצוקה".
3. החוברת שכותרתה: "לכו לחמו בלחמי: לוח לימוד יומי לחייל ולמפקד בעת לחימה", היא לקט של דרשות, שאלות ותשובות והתייחסויות קונקרטיות ללחימה ברצועת עזה. החוברת ערוכה בהתאם ללוח השנה כאשר לכל יום מוקדש עמוד. עורכי החוברת סברו כנראה שראוי שהלחימה תמשך לפחות עד עשרה בפברואר ועל-כן החוברת כוללת דרשות, שו"ת ומסרים כאמור עד ליום זה.
4. **תכני החוברת כוללים מסרים פוליטיים בנושאים המצויים במחלוקת קשה בחברה הישראלית, מסרים משפילים ומבזים על גבול ההסתה לגזענות נגד העם הפלסטיני וכן מסרים שניתנים לפירוש כקריאה שלא לפעול בהתאם למגבלות של דיני הלחימה הבינלאומיים.**
5. כך למשל, נאמרו בחוברת הדברים באים:

עי 17 (מדינתנו) :

"[...]. אך עתה, חזרה ונעורה המצווה של ישוב ארצנו, כדברי הרמב"ן בהוספותיו לספר המצוות לרמב"ם מצוות עשה ד', שנצטוונו שלא נעזוב ארצנו לשממה, שלא נניח ממנה רגב אדמה אחד בלתי מיושב, ונצטוונו שלא נניח אותה ביד זולתנו מן האומות, אלא נסדר אותה תחת ריבונותנו, שמדינתנו תהיה בארץ הזאת, והארץ הזאת תהיה מדינתנו, ולא נניח ממנה מקום שיהיה בידי אחר. מצווה מן התורה לסדר ולבנות בה מדינתנו, ואיסור מדאורייתא לוותר על מילימטר אחד ממנה לגויים, בצורת כל מיני סילופי טומאה והבל של אוטונומיה, מובלעת, ושאר חולשות לאומיות. לא נניח אותה ביד עם אחר, אף לא אצבע ממנה, אף לא חתיכת ציפורן."

עי 61 (האם זאת המדינה שעליה ניבאו נביאינו?):

"יש לשמוח בכל פירור של גאולה. לא ביום אחד יולד עם. לא ביום אחד ישוב כל ישראל לארצו, לא ביום אחד יתאהב כל העם ביהודה ושומרון ולא ביום אחד ישמרו כולם שבת ויאכלו כשר".

מסרים שמטרתם ליצור בוז כלפי העם הפלסטיני –

עי 37 (פלישתים/פלסטינאים) :

"שאלה: האם אפשר להשוות בין הפלסטינאים של היום לפלישתים של העבר? אם כן, האם ניתן ללמוד מדרכי ההתמודדות הצבאית של שמשון ודוד לימינו?
תשובה: אפשר להשוות, כי הפלישתים דאז לא היו בני המקום אלא פלשו מארץ זרה [...]. כמו שאנו עלינו ממצרים, וחזרנו לארצנו, כך הפלישתים ברחו מכפתור, כי גרשום משם הכסלוחים [...]. הם פלשו לארץ ישראל, ארץ לא להם, וטענו לבעלות מדינית בארצנו, כדברי הגאון מוילנה: "פלישתים הצרו לישראל במאוד, ולא הניחו להם שום ממשלה ושלטון".
בימינו הבעיה זהה, הפלסטינאים טוענים שמגיעה להם מדינה כאן, כאשר באמת מעולם לא היתה כאן בגבולות ארצנו מדינה

פלסטינאית או ערבית, ולא עוד אלא שרובם הם חדשים מקרוב
באו, סמוך למלחמת השחרור.”

עי 45 (ישראל: הלב שבאומות):

“אין רצוננו להפוך את כל העמים להיות כאומה הישראלית. אלא
אנו חפצים בתועלתם על פי תכונותיהם”

מסרים שמעודדים אכזריות בלחימה –

עי 66 (מסירת נפש ושמירה מסכנה מיותרת):

“ [...] אך כמה שאפשר יש לפעול מרחוק כדי לחסוך חיי חיילינו.
כמובן איננו מחפשים לשפוך דם האויב, אך כאשר אין ברירה, דם
חיילינו עדיף על דם אויבינו. המרחם על אכזרים בכך מתאכזר על
רחמנים. כשמרחמים על אויב אכזרי, בכך מתאכזרים על חיילים
תמימים וישרים. זהו חוסר מוסריות נורא ואיום. לא מדובר כאן
במשחקים בלונה פארק בהם הרוח הספורטיבית מלמדת לוותר.
מדובר כאן במלחמה ברוצחים. ובמלחמה כמו במלחמה.”

עי 67 (אכזריות):

“אם במקום להלחם בחרב אפשר ללמד את בני יהודה קשת
ולהלחם מרחוק – עדיף. זו מלחמה מעודנת יותר, במובן זה שהיא
חוסכת נפשות חיילינו היקרים, ולא דווקא בכך שהיא מרחמת
על האויב המרושע. אדרבא, לפעמים מרחוק אפשר להשמיד את
האויב ביתר קלות מאשר מקרוב, עם חרב וכדומה. האכזריות היא
מידה רעה, אבל הכול תלוי מתי. כבר אמרו חז”ל שאסור לרחם
על אכזרים.”

מרב הרב קוק כותב שאנשי המוסר האמיתיים אינם מסתפקים
בנאומים של הטוב אלא לוחמים נגד רשעי ארץ (מאמרי הראיה
808). לכן לעיתים אבותינו הקדושים לחמו נגד האויבים
באכזריות, כי רק כך אפשר היה להילחם נגדם (אגרות הראיה א
עמ' ק). הרמב”ם חוזר על כך כמה פעמים שאין להמשך אחר הבלי
הגויים המרחמים על אכזריים (מורה נבוכים). זה הכלל –

אכזריות היא מידה רעה, אך כאשר היא נצרכת היא מידה טובה
(מאמרי הראיה 428).

6. קשה להעריך איזה מהציטוטים שהובאו לעיל חמור מחבריו. כולם חמורים, כולם הם ניצול שמנצל הרב הצבאי הראשי את מעמדו ואת הגישה החופשית שיש לו לחיילי צה"ל, להטיף אידיאולוגיה לאומנית ולעשות נפשות לתפיסת עולם פוליטית מסויימת.
7. החוברת היא לקט ציטוטים מספריו של הרב שלמה אבינר, מהדוברים הבולטים של הציונות הדתית ומחסידיה המובהקים של ארץ ישראל השלמה והציטוטים נוגעים לנושאים הפוליטיים האלה בדבר חשיבות יישוב ארץ ישראל והאיסור על ויתור על אדמתה.
8. כידוע לכם היטב, עקרון יסוד של שיטתנו המשפטית והחוקתית שצה"ל אינו אמור להיות מעורב בשאלות המצויות במחלוקת פוליטית ושקציניו אינם רשאים להביע עמדות פוליטיות. במקרה הזה, הרבצ"ר, שהוא מתנחל מההתנחלות איתמר שעד למינויו לתפקיד הרבצ"ר שימש כראש הישיבה בהתנחלות איתמר שלמיטב ידיעתנו הינה מאחז בלתי-חוקי, המכונה "הנקודה – נ.ג. 664", הפר באופן גס את עקרונות היסוד האלה וניצל את מעמדו וסמכויותו באופן חמור.
9. מעבר להפרת העיקרון האמור של הניטראליות הפוליטית, החוברת מסיתה חיילים שלא לרחם על אזרחי האויב, והיא כאמור קובעת ש"כאשר היא נצרכת [אכזריות] היא מידה טובה". הדבר כמובן מנוגד לעקרונות היסוד של דיני הלחימה ולמיטב שיפוטנו גם מנוגד לעקרונות המוסר היהודיים שבשמש כביכול מדבר הרבצ"ר.
10. עמדת מרשי הינה כי מעשיו של הרבצ"ר מכתימים את צה"ל כולו וחומרתם כה קשה עד שאין מנוס אלא מהעברתו מתפקידו. השלמה של צה"ל עם רבנות צבאית הכופה על חייליו הטפה ימנית קיצונית ומסרים שהם על גבול ההסתה לגזענות, תחמיר את הנזק שהרב רונצקי כבר גרם.
11. לפיכך, בשם מרשי, אבקשכם להורות על הדחת הרבצ"ר לאלתר.
12. כמו כן, נבקשכם להורות לכלל הגורמים המוסמכים ברבנות הראשית לגנוז את העותקים שנתרו מהחוברת נשוא פנייתי זו ולהפסיק לאלתר הפצת כל חומר כתוב שהוא מטעמם לחיילים, וזאת עד לבדיקה מקיפה של פרסומי תחום "תודעה יהודית".
13. אודה לכם על טיפול ומענה מהיר לפנייתי כדי שאוכל לייעץ למרשי בדבר האפשרויות המשפטיות העומדות לו.

בכבוד רב,

מיכאל ספרד, עו"ד